

renatis intercedit cum Spiritu Sancto: & de quā loquitur Petrus 2. Pet. 1, 4. quod efficiamur divinæ naturæ οντωσιοι. Eset enim hæc hæresis Nestorii.

7. Non est 20. Septimò negamus οντωσιαν Sacramentalem, quā Sacramentalis. panis Eucharisticus dicitur corpus Christi: quia ibi nulla intercedit & intervenit personalis unio.

8. Non est 21. Tandem negamus omnes alios modos, qui vel Personam duplicant, vel naturas confundunt, vel naturarum & affectiones directè vel indirectè tollunt.

naturas
confundit,
vel pro-
prietates
tollit.
Sed est in-
effabilis.
Est tamen
κατ' συ-
δύασιν.

22. Quid igitur & qualis non sit hæc propriorum communicatio, facilè intelligitur; non autem tam facile erit asserere, quid & qualis sit. Quandoquidem negari non potest, quod modus huius οντωσιας sit ineffabilis, imperscrutabilis, inæstimabilis.

23. Si verò omnino aliquid de mysterio hoc nobis loquendum ne, dicam, an balbutiendum? asserimus, & hanc οντωσιαν esse κατ' συδύασιν, quā id, quod proprium est unius naturæ, communicatur cum alterâ per & propter mutuam consociationem. Vocatur etiam modus hic à Theologis Hypostaticus & Personalis.

Communi- 24. Cæterū ad distinctam veræ sententiae cogni-
cationis tionem tres realis idiomatum communicationis gra-
realis gra- dus sunt observandi: qui continent partim mutuam
dus tres. naturalium proprietatum αὐτίδοσιν; partim οντωσιαν ἐνεγ-
γεῶν & διποτελεσμάτων.

1. Idio- 25. Mutuam naturalium proprietatum αὐτίδοσιν con-
mōia. tinent idiomata & μετάδοσις.

Quid sit. 26. Circa idiomata notanda primò definitio, deinde definitionis explicatio.

27. Definitionem talem damus: idiomata sive primus οντωσιας gradus est, quando in unione duarum disparatarum naturarum, & quidem in specie in doctrinâ de Personâ